

[Statsministeren]

hvervene kan forbedres inden for de snævre samfundsøkonomiske rammer, som en ansvarlig finanspolitik levner mulighed for.

Og så skal jeg slutte med at sige, at herudover har jeg ikke yderligere kommentarer til hr. Kirkegaards spørgsmål.«

Jeg mener, at vi skal holde os til det, der er blevet sagt, og jeg kan fuldt og helt bekræfte, at det er min opfattelse, at også her har skatteministeren besvaret spørgsmålet fuldt korrekt og i overensstemmelse med Folketingets forretningsorden.

Ole Donner (FP):

Jeg vil godt sige til statsministeren i forbindelse med spørgsmålet fra hr. Kirkegaard, at skatteministeren udtalte, at han ikke havde yderligere kommentarer. Det mener statsministeren åbenbart er noget helt andet, end at han ikke vil svare, og det må jeg selvfølgelig give statsministeren ret i. Skatteministeren nægtede ikke at svare, han svarede nemlig slet ikke; han ville ikke engang rejse sig op og sige, at han ikke ville svare, han blev bare provokerende siddende.

Og derfor synes jeg, det er urimeligt, når man som medspørger stiller et klart spørgsmål i forbindelse med hr. Kirkegaards spørgsmål og henviser til et konkret lovforslag, at der ikke bliver svaret på et sådant spørgsmål. Mener statsministeren ikke, at man i det mindste burde rejse sig op og sige, at man ikke ville svare, eller at man ikke kunne svare på spørgsmålet, eller at man gerne ville undersøge det nærmere? Det kunne jeg have accepteret, men jeg synes, det er uhørt provokerende, at ministeren bare bliver siddende og ikke engang nægter at svare.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg må skuffe hr. Ole Donner. Der blev svaret på spørgsmålet; jeg kan henholde mig til det citat, jeg gav for et øjeblik siden af skatteministerens svar, og derved bliver det.

Ole Donner (FP):

Ja, så er der altså tale om en erindringsforskydning. Det var hr. Kirkegaard, der stillede spørgsmålet, og skatteministeren svarede; herefter stillede hr. Kirkegaard et tillægsspørgsmål, jeg gik ind som medspørger efter forretningsordenens § 20 og stillede mit spørgsmål,

og herefter skete der intet andet, end at skatteministeren blev siddende på sin plads.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 573

9) Til statsministeren af:

Ole Donner (FP):

»Vil statsministeren henstille til sine ministre, at de fremover svarer på de spørgsmål, der bliver stillet i folketingssalen, også når det drejer sig om »medspørgere«?»

Skriftlig begrundelse

Spørgeren ønsker statsministerens tilkendegivelse om dette spørgsmål under henvisning til skatteministerens måde at undlade at besvare spørgsmål på i spørgetiden onsdag den 10. marts 1993.

Undertegnede stillede som medspørger et klart formuleret spørgsmål til skatteministeren om, hvorvidt ministeren på daværende tidspunkt havde taget stilling til Fremskridtspartiets lovforslag nr. L 193 om genindførelse af fradragsret for repræsentationsudgifter.

Skatteministeren undlod at besvare spørgsmålet, hvilket spørgeren finder er uacceptabelt. Spørgeren ville stille sig tilfreds med et svar fra ministeren som f.eks.: »Det kan jeg ikke svare på!« eller: »Den sag vil jeg undersøge nærmere«, men helt at undlade at besvare spørgsmålet mener spørgeren er en undertrykkelse af folketingsmedlemmernes grundlovssikrede ret til at få besvaret spørgsmål.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Da hr. Ole Donner direkte nævner skatteministeren i begrundelsen for sit spørgsmål, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at skatteministeren siden sin tiltræden har besvaret 19 spørgsmål her i Folketingets spørgetid; herudover har skatteministeren givet 39 svar på tillægsspørgsmål, som er stillet i forlængelse af besvarelsen af de første spørgsmål.

Når hr. Ole Donner yderligere mener i sin begrundelse, at skatteministerens reaktion den 10. marts 1993 er en undertrykkelse af folketingsmedlemmernes grundlovssikrede ret til at få besvaret spørgsmål, vil jeg gøre opmærksom på – som jeg også var inde på før – at Folketin-